

Sygn. akt VII U 1642/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Jarząbek
Protokolant:	protokolant sądowy Marcin Kamionowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 listopada 2014 r. w W.

sprawy A. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o waloryzację emerytury

na skutek odwołania A. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 7 lipca 2014 r., znak: ENMS/10/(...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 1642/14

UZASADNIENIE

A. B. w dniu 23 lipca 2014r. złożył do Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., odwołanie od decyzji z dnia 7 lipca 2014r. znak: ENMS/10/(...). W uzasadnieniu odwołania odwołujący podniósł, że wysokość emerytury przyznanej mu w oparciu o w/w decyzję znacznie odbiega od wysokości emerytury przyznanej mu w oparciu o wcześniejszą decyzję z dnia 30 maja 2014r. (odwołanie k. 2 a.s).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podniósł, że w zaskarżonej decyzji, w części wyliczonej na podstawie art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych obniżeniu uległa kwota składki zewidencjonowanej na koncie z uwzględnieniem waloryzacji z wysokości 316.348,38 zł do wysokości 291.129,35 zł oraz kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego z wysokości 793.851,25 do wysokości 719.662,09 zł. Ponadto organ rentowy wskazał, iż w decyzji z dnia 30 maja 2014 r. do obliczenia podstawy emerytury przyjęto kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału

początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę, tj. do 30 kwietnia 2014 r., a w decyzji z dnia 7 lipca 2014 r. do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata świadczenia, tj. 31 maja 2014 r. (odpowiedź na odwołanie k. 3-4 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. B. urodzony (...), w dniu 9 maja 2014 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Ubezpieczony zaznaczył we wniosku, że nadal pozostaje w stosunku pracy w (...) S.A. w W. oraz, że rozwiązanie stosunku pracy nastąpi w dniu 20 czerwca 2014 r. (wniosek t. I, k. 1-4 a.e.).

Decyzją z dnia 30 maja 2014 r. znak: ENMS/10/(...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał A. B. prawo do emerytury w kwocie zaliczkowej od dnia 1 maja 2014 r. Ubezpieczony poinformowany został, iż wysokość świadczenia ustalona została w oparciu o art. 183 ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz o treści art. 25 w/w ustawy dotyczącej podstawy obliczenia emerytury (decyzja t. I, k. 55- 57 a.e.).

W dniu 20 czerwca 2014 r. odwołujący wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o doliczenie składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego na podstawie art. 108 ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz o podjęcie wypłaty świadczenia, załączając świadectwo pracy z dnia 20 czerwca 2014 r. z (...) SA w W. (wniosek t. I k. 61-62 a.e.).

W odpowiedzi na wniosek z dnia 20 czerwca 2014 r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych w dniu 7 lipca 2014 r. wydał decyzję znak: ENMS/10/(...)** o ustaleniu wysokości i podjęciu wypłaty emerytury. Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono okresy składkowe w wymiarze 40 lat, 3 miesiące oraz 11 dni tj. 483 miesiące oraz 1 rok, 7 miesięcy i 2 dni okresów nieskładkowych. Emerytura wyliczona została zgodnie z art. 183, gdyż była wyższa od emerytury wyliczonej zgodnie z art. 26 (decyzja t. I, k. 69-70 a.e.).

Od powyższej decyzji organu rentowego A. B. złożył odwołanie do tutejszego Sądu, inicjując niniejsze postępowanie sądowe.

W toku postępowania na rozprawie w dniu 4 listopada 2014 r. ubezpieczony wskazał, iż odwołuje się jedynie od decyzji dnia 7 lipca 2014 r. oraz, że nie składa żadnych wniosków dowodowych i formalnych (protokół k. 13 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy, w tym aktach emerytalnych A. B.. Zdaniem Sądu dowody, na jakich Sąd oparł swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i dają spójny obraz stanu faktycznego. Prawdziwości tych dokumentów nie kwestionowała żadna ze stron. Tym samym Sąd Okręgowy podkreśla, iż zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia kończącego postępowanie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie A. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 7 lipca 2014r., znak: ENMS/10/(...) jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Na wstępie wskazać należy, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot i zakres rozpoznania sądu wyznacza treść zaskarżonej decyzji (por. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 13 maja 1999 roku, II UZ 52/99, OSNP 2000/15/601).

Zaskarżona przez ubezpieczonego decyzja z dnia 7 lipca 2014 roku dotyczy waloryzacji emerytury, a zatem przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy waloryzacja została dokonana w sposób zgodny z prawem.

Obliczając wysokość emerytury wnioskodawcy, organ rentowy prawidłowo zastosował przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440), zwanej dalej ustawą o FUS. ZUS obliczył świadczenie wnioskodawcy stosując art. 183 ust. 1 i 6 ustawy o FUS, zgodnie z którymi to przepisami emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej urodzonej po dniu 31 grudnia 1948 roku, z wyjątkiem ubezpieczonych, którzy pobrali emeryturę na podstawie przepisów art. 46 lub 50, o ile osoba ta nie była członkiem otwartego funduszu emerytalnego albo złożyła wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa i, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2013 albo 2014, wynosi:

- 1) 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz
- 2) 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26.

Wysokość emerytury wnioskodawcy obliczona na podstawie art. 53 ustawy o FUS nie została przez wnioskodawcę zakwestionowana i nie budzi ona także wątpliwości Sądu.

Wnioskodawca nie zgadza się natomiast wysokością jego emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy o FUS. W myśl tego przepisu emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183. Przepis art. 25 ust. 1 stanowi zaś, że podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175, z zastrzeżeniem art. 185.

Zasady waloryzacji składek określa art. 25 ust. 3-12 ustawy o FUS. Waloryzacji podlega kwota składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego na dzień 31 stycznia roku, za który waloryzacja jest przeprowadzana, powiększona o kwoty z tytułu przeprowadzonych waloryzacji (art. 25 ust. 4). Waloryzacja składek polega na pomnożeniu zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego składek na ubezpieczenie emerytalne przez wskaźnik waloryzacji (art. 25 ust. 5), przy czym przepis art. 25 ust. 3 stanowi, że waloryzację składek przeprowadza się corocznie, od dnia 1 czerwca każdego roku, poczynając od waloryzacji za rok 2000, z uwzględnieniem art. 25a.

Natomiast zasady waloryzacji kapitału początkowego, poczynając od dnia 1 czerwca 2000 roku, określa przepis art. 173 ust. 4 - 6a ustawy o FUS. I tak:

- pierwszej waloryzacji kapitału początkowego dokonuje się od dnia 1 czerwca 2000 roku przez pomnożenie tego kapitału wskaźnikiem wzrostu przeciętnego wynagrodzenia z 1999 r., pomniejszonego o naliczone i potrącone od ubezpieczonego składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe, w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia za 1998 rok (art. 173 ust. 4);
- drugiej waloryzacji przeprowadzanej od dnia 1 czerwca 2001 r. dokonuje się na zasadach określonych w art. 25 ust. 3-5, 9 i 10 oraz w art. 25a, 5a (art. 173 ust. 5);
- trzeciej waloryzacji przeprowadzanej od dnia 1 czerwca 2002 r. oraz kolejnych dokonuje się na zasadach określonych w art. 25 ust. 3-8 i 10 oraz w art. 25a (art. 173 ust. 5a).

Wreszcie art. 25a ust. 1 ustawy emerytalnej przewiduje, że przy ustalaniu wysokości emerytury kwota składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu 31 stycznia roku, za który przeprowadzono ostatnią waloryzację, o której mowa w art. 25, jest waloryzowana kwartalnie. Szczegółowe reguły waloryzacji kwartalnej wynikają z ust. 2-5 art. 25a ustawy, przy czym ust. 2 pkt 2 stanowi, że w przypadku ustalania wysokości emerytury w drugim kwartale danego roku ostatniej kwartalnej waloryzacji dokonuje się za czwarty kwartał poprzedniego roku.

Z przywołanych powyżej przepisów jasno wynika, że zasadą tak waloryzacji składek, jak i kapitału początkowego jest waloryzacja roczna, a waloryzacja kwartalna przewidziana w art. 25a ustawy o FUS stanowi odstępstwo od waloryzacji rocznej. Jak podkreślił Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 13 lutego 2013 roku w sprawie III AUa 757/12, LEX nr 1282781, **możliwość waloryzacji kwartalnej ustawodawca wprowadził w celu zapewnienia osobom przechodzącym na emeryturę w różnych miesiącach roku, że nie będą wyłączone z waloryzacji te okresy, które nie są objęte waloryzacją roczną - pomiędzy czerwcem jednego roku, a czerwcem roku następnego. Tym samym waloryzacja kwartalna nie dotyczy osób, których emerytura zostaje ustalona w czerwcu danego roku, gdyż ich składki i kapitał na dzień 1 czerwca zostały zwaloryzowane wskaźnikiem rocznym, a więc za cały rok poprzedzający ustalenie emerytury.** Dodać trzeba, że przepisy art. 25 i 25a ustawy o emeryturach i rentach nie naruszają zasady równości wobec prawa, albowiem jedynie różnicują sytuację ubezpieczonych w zależności od miesiąca przechodzenia na emeryturę, co jest cechą relewantną (por. ww. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 sierpnia 2012 roku, III AUa 325/12, LEX nr 1216319).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.